

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Dette forslag fra fremskridtspartiet går ud på, at ligningslovens § 17 A skal ophæves, således at renter af skatter samt af told- og forbrugsafgifter stadig skal være fradragsberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Regeringen kan ikke gå ind for dette forslag.

Bestemmelsen i § 17 A, der blev gennemført her i folketinget så sent som den 21. marts i år, ophævede fradragsretten for renter af skatter og afgifter.

Forud for denne bestemmelse havde man i 1974 ophævet fradragsretten for renter ved indeholdelsespligtiges for sene indbetaling af A-skat. Fra 1975 ophævede man fradragsretten for renter af B-skat og restskat, og det samme gjaldt for særlig indkomstskat og selskabsskat. Med § 17 A tog man skridtet fuldt ud, således at afskaffelsen af fradragsretten fra 1976 udstrækkes til renterne af skatter og afgifter af enhver art.

Når man gradvis har gennemført denne stramning omkring renterne af skatter og afgifter, hænger det sammen med ønsket om at tilskynde restanterne til at indbetale rettidigt, så restancerne kan nedbringes.

Forslagsstillerne nævner i bemærkningerne, at folketinget ikke har haft lejlighed til at beskæftige sig med den kritik, som Erhvervenes Skatteudvalg fremkom med i forbindelse med forslaget om indførelsen af reglen i § 17 A. Som forslagsstillerne selv nævner, modtog folketinget henvendelsen den 11. marts i år, altså før der blev afgivet betænkning vedrørende forslaget den 14. marts. Man har således kendt henvendelsen og har haft lejlighed til at tage stilling til dens indhold før vedtagelsen af forslaget.

Den kritik, der har været af reglen i § 17 A, har navnlig hæftet sig ved, at fradragsretten også ophæves for renterne af de skatter og afgifter, med hvis betaling en skatteyder eventuelt har fået henstand. Jeg kan imidlertid ikke se, at det forhold, at en skatteyder eventuelt får den favør, at han kan vente med betalingen af et skattebeløb, yderligere skal medføre den fortrinsstilling for ham, at han tillige får fradragsret for de renter, der påbeløber af henstandsbeløbet. Dette ville betyde en forskelsbehandling mellem den skatteyder og andre skatteydere, der skylder i skat uden at have fået

henstand. En sådan forskelsbehandling kan efter min mening vanskeligt begrundes, og regeringen kan derfor ikke anbefale, at det foreliggende lovforslag gennemføres.

Ove Hansen (S):

Mit parti kan heller ikke medvirke til vedtagelse af dette lovforslag, og de motiveringer, ministeren har givet, kan jeg fuldt ud tiltræde. Jeg ville også finde, der her er tale om forskelsbehandling, hvis de, der blev bevilget henstand, fik en særlig begunstiging i forhold til andre restanter. Det synes jeg var meningsløst.

Når vi sidste år foretog en stramning af restancer i det hele taget, så var det jo for at tilskynde restanterne til at betale den gæld, de var i. Derfor synes jeg ikke, de skulle opnå en begunstiging ved at få lov til at trække disse renteudgifter fra.

Lad mig nævne et eksempel, som jeg synes ville være særlig mærkeligt. Hvis man f. eks. ved momsindbetalinger ikke betalte inden den frist, man skulle gøre, så fik man her oven i købet den fordel at kunne trække denne renteudgift fra og kunne på den måde reducere og formindske en indkomst, som et selskab eller en person måtte have. Jeg kunne også tilføje noget tilsvarende om indeholdelsespligtige.

Jeg finder altså dette urimeligt, så derfor kan vi ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Jens Foged (V):

Ja, fra mit partis side har vi nok den opfattelse, at det tidligere lovforslag blev vedtaget lidt hastigt, og at alle aspekter måske ikke blev tilstrækkeligt kulegravet. Vi vil derfor nok være tilhængere af, at man på ny behandler problemet i skatte- og afgiftsudvalget, for der kan godt være områder, der bør luges væk.

Den højtærede minister omtaler henstandsordningerne, og disse henstandsordninger gives jo ofte efter et forholdsvis løst kriterium. Det kan jo ikke være rimeligt, at den enkelte i nogle tilfælde derfor skal betale en skat, der ofte kan beregnes til ca. 30 pct. pr. år, og i andre tilfælde slipper han altså for det. Derfor mener vi, at selve henstandsordningen måske skal diskuteres.

Det samme gælder — og det er under henvisning til de artikler, som hr. Glistrup